

DELAVSKA POLITIKA

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo je v Ljubljani, Breg štev. 12./II.

Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Uprava: Ljubljana VII., Zadr. dom 269.

Ček. račun: 14.335. Reklamacije se ne frankirajo.

Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za inozemstvo mesečno 15 Din.

Malih oglasov, ki služijo v posredovalne in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. Debelo tiskana beseda stane 1— Din. Malih oglasov trgovskega značaja, stane beseda 1— Din. V oglasnem delu stane petna enostolpna vrsta 2-25 D. Pri večjem številu objav popust.

Št. 137.

V Ljubljani, sobota 21. avgusta 1926.

Leto I.

Pred jesenskim zasedanjem Zveze narodov.

Bliža se jesensko zasedanje Zveze narodov. Evropska diplomacija se pripravlja na to mirovno zasedanje na svoj stari način: vstvarja na vseh koncih in krajih »posebne situacije« in »gotova dejstva«, da bo zasedanje toliko bolj iskreno in uspešno . . .

Zadnjič so slovesno zatrjevali, da bo jesensko zasedanje uredilo vsa najtežja sporna vprašanja; da bo zlasti tedaj Nemčija po vseh pravih sprejetih v Zvezo narodov, kakor je bilo to dogovorjeno v Locarnu in kakor se je to i s strani Francije i s strani Anglije sto in stokrat proglasilo in zagotovilo.

Prošlo pomlad so se protivile sprejemu Nemčije nekatere evropske in južno ameriške države. In Anglija in Francija, ki v Zvezi narodov v glavnem odločujeta, sta bile navidezno zelo ogorčene, da se take in take države protivijo Nemčiji, nazadnje je pa vendar izgledalo, kakor da se zdi obema državam tudi tako prav, in da navsezadnje Nemčija tudi lahko počaka . . .

Nemčiji pa ni bilo lahko čakati. Kajti ni prijetno vladi, pa naj bo taka ali taka, če se mora vrniti iz zasedanja domov praznih rok in kot zavržen gost in to potem, ko je tolažila svoj narod s sigurnim vstopom v Zvezo evropskih držav ter poveljevala vse neštete blagodati tega vstopa za nemški narod in za nemško gospodarstvo. Nemškim revanšistom, ki so v bivši Viljemovi državi še vedno precej močni, je bil neuspeh Nemčije na zadnjem zasedanju zelo dobrodošel povod za razplamtenje svoje protigigantije in proslavljenje svoje edino odločujoče vojnoevanžne politike. Ni bilo torej lahko tedanjim nemški vladi, ki se je rešila le za ceno težkih kriz. In sicer rešila se je s tem, da je znova zagotavljala nemškemu narodu, da bo jeseni vprašanje nemškega vstopa v Zvezo narodov definitivno rešeno. Nekateri pojavi v mednarodni politiki pa kažejo, da so nekatere tajne sile spet pridno na delu, da prekrižajo tudi jeseni račune tistim, ki so za povoljno likvidacijo nemškega problema in za sprejem Nemčije v mednarodni Zvezin zbor. Španija in Italija sta n. pr. prav te dni sklenile posebno pogodbo; in Španija zahteva sedaj, da se ji prizna poseben sedež v Zvezinem svetu, isto zahteva menda tudi Brazilijska, a za poseben sedež se poteguje tudi Poljska. Toliko sedežev pa v Zvezinem svetu ni, in če bo hotelo jesensko zasedanje vsem zadovoljiti, bo moralo kratkoma podvojiti število sedežev v glavnem svetu. Ker je treba vendar tudi Nemčiji, ki ni ravno najmanjša država v Evropi, priznati vse pravice, in ji torej dodeliti tudi poseben sedež in glas. S to pozicijo pa nekatere večje in manjše države nikakor ne soglašajo, in se zato močno trudijo, da še bolj skaližijo že itak motne mednarodne vode. Če torej uvažujemo vse to, pridemo do sklepa, da se to jesensko zasedanje vrši pod še bolj neugodnimi okoliščinami in ob še bolj sovražnim razpoloženjem, nego pomladansko zasedanje, in da bo pravi čudež, če se vsemodnim našim diplomatom posreči, pritegniti Nemčijo v Zvezo narodov ter potolažiti obenem vse tiste članice, ki Nemčije ne marajo.

Ali je Francija res za pomirjenje z Nemčijo? Ali je Anglija za Nemcem prijazno politiko iz prepričanja,

ali pa le iz njene stare navade, da izigra zdaj to, zdaj ono državo proti Franciji? In kaj vse hočejo in v kateri službi so vse one neštete države in države, neizvemši Jugoslavije, ki so za ali proti sprejetju Nemčije? Razmerje med posameznimi državami je danes še bolj negotovo in nejasno nego v prvih povojnih letih, ko je posamezne države družila skupna vojna. Danes vemo o vsem tem pozitivnega le toliko, da je čedno število držav, ki dolgujejo pravbajno okrogle vsote Franciji (med temi je tudi naša država), da je zopet kup drugih držav, ki dolgujejo milijarde Angliji, in da so končno nato vse evropske države brez razlike močno zadolžene pri Ameriki, ki tirja in tirja svoje dolgove in noče popustiti niti beliča, ker smatra, da je bila tudi zadnja vojna predvsem veliko kapitalistično podjetje, katerega stroške morajo sedaj udeležniki tudi pošteno plačati. In vemo nadalje tudi, da je nekaj držav, ki bi prav rade videle, da bi še to senco Wilsonove Zveze narodov čimprej vrag vzela, da bi mogle začeti po svoji mili volji zaokroževati svoje državne meje itd. In če k vsemu temu omenimo še ljubosumnost, ki vlada med velesilami radi kolonij, pa imamo približno pred očmi vse sedanje probleme in težave ter vse divne strani sedanjega mednarodnega soglasja in mednarodne res »mirovne« in »pravične« politike zmagojočih in poraženih držav.

Kaj tedaj, če se tudi jesensko zasedanje zaključi brez uspeha? Saj ne izgleda to prav nič neverjetno, če uvažujemo vse one momente, ki smo jih pravkar našli in ki kažejo, da smo od pravega miru in soglasja bolj daleč, kakor pa od kake morebitne nove vojne. Kaj, če se Nemčija tudi jeseni ne sprejme v Zvezo narodov? Ali bo nemški demokraciji še mogoče obdržati premoč nad nacionalno razbrzdanim delom svojega prebivalstva? Ali bo Nemčiji mogoče čakati in moledovati še vedno za svoj sprejem v zbor ostalih držav? Ali ni v tem slučaju mnogo bolj verjetno, da se Nemčija ne bo več pojavila na nobenem zasedanju Zveze, da se bo i ona poprijela vojne politike in ž njo vred vse ostale države in da pride potemtakem prej ali slej do novega krvavega obračunavanja na vsej evropski celini?

Današnji položaj Evrope je tak, da moramo samo želeti, da se odnosi med posameznimi državami končno kakorkoli uredi, kajti napečnost med posameznimi državami, in tudi med posameznimi kontinenti je taka, da je nevarnost nove vojne prav velika. Že sam spor z Bolgarijo nam dovolj priča o nesigurnosti na Balkanu; a takih in enakih in še huiših sporov in problemov je v Evropi in po svetu dosti. Želeti moramo to že v interesu razvoja in konsolidacije mednarodnega delavškega gibanja in mednarodnega gospodarstva, vendar smo pa po vseh dosedanjih izkušnjah vse prej kot prepričani, da do pomirjenja tudi v resnici pride, kajti prokletstvo kapitalističnih režimov je, da ne morejo in ne znajo voditi trajne res demokratske in mirovne politike, da se vedno in vedno vračajo k načelu sile, povzročiteljice vojn in polomov. Zato je toliko bolj potrebno, da se vsaj delavstvo bolj in bolj združuje in jača, da reši sebe in da reši svetovni mir, napredek in blagostanje.

Zavedno mehiško ljudstvo podpira Callesa.

Ameriška »Prosveta« piše:

Nekateri dnevniki, ki zastopajo privatne kapitalistične interese v Mehiki, ki bi se seveda morali reševati po željah kapitalistov, pa se ne rešujejo, ker mehiški predsednik Calles strogo izvaja ustavo in postave, so napovedovali strašne reči. In kaj se je zgodilo?

Te strašne reči so izostale! O kakšni revoluciji ni bilo ne duha ne sluha. Pač pa je korakalo več ko sto tisoč delavcev, ki so pozdravljali predsednika Callesa, v redu po mehiških ulicah. Ta pohod organiziranih delavcev je bila zaupnica mehiški administraciji, ki strogo in dosledno izvaja mehiško ustavo. Ako pomislimo, da je bilo med korakajočimi delavci 95 odstotkov katoličanov, tedaj je to demonstracijo izražena popolna zaupnica vladi in upravi in poraz za politikujočo rimsko cerkev.

Politikujoča rimska cerkev je pričakovala, da se delavci ne bodo udeležili pohoda in da bodo protestirali proti odredbam mehiške vlade, ki so bile izdane strogo v smislu ustave in zakonov.

Mehiško delavstvo je dobro razumelo, da nima Rim v posvetnih zadevah nič ukazovati v Mehiki in nastopilo je v masi, ko je bilo treba pokazati javno, na kateri strani je delavstvo: ali je za mehiško ustavo in postave ali je za rimsko politikujočo cerkev. To dokazuje, da je mehiško delavstvo sijajno prestalo preizkušnjo in pokazalo, da ni fanatično, ampak da prav dobro razume položaj in zakaj se politikujoča rimska cerkev bojuje.

Standarde z napisi, ki so jih nosili delavci v pohodu, so jasno govorile, kako delavci čutijo in mislijo. Pohod se je izvršil v največjem redu in pred spomenikom Benita Jaureza so se ustavili delavski bataljoni in poslušali številne govornike. Ta vzoren red pri protiklerikalni demonstraciji, kajti pohod ni bil protiverskega značaja, ampak je bil le protiklerikalnega, je najjasnejši dokaz, da se je mehiško delavstvo rešilo klerikalnih verig in je pričelo misliti brez duševnih jerobov. »Proč s sužnostjo vesti« in »Mi nismo sužnji Rima« sta se glasila napisa na standardah, sta pričala, da mehiško delavstvo ne bo dovolilo, da ukazuje Rim, kako naj mehiško delavstvo misli in skrbi za svoje blagostanje na tem svetu.

Ako bi se bile delavske mase v Mehiki dvignile proti Callesu in nje-

govi vladi, kar pomeni toliko, kot proti ustavi in obstoječim zakonom, tedaj bi klerikalni listi pisali, da je bil to prst božji. Zgodilo se je pa narobe in prepričani smo, da klerikalni listi ne bodo pisali, da je bil to ljudski prst proti politikujoči rimski cerkvi, ki hoče za vsako ceno obdržati delovno ljudstvo v srednjeveški duševni temi, da verjame v čudeže, čaravnice, vodomec in druge pravljice in legende, ki nimajo z realnim življenjem nobenega stika in so v protislovju s pravo vedo in znanostjo. Delavstvo je spoznalo, da je politikujoča rimska cerkev največji podpornik kapitalističnega izkoriščanja delavcev. Še nikdar ni rimska politikujoča cerkev resno nastopila proti izkoriščanju delavskih mas, ampak tolažila je delavce, da bodo za svoje muke, trpljenje, revščino in bedo prejeli svoje plačilo onkraj groba. Mi vidimo, kaj se dogaja v Italiji. Podaljšali so delovni čas in znižali delavcem mezdo, politikujoča cerkev pa se ni ganila in obsodila to početje. Okrog trideset let je vladal v Mehiki diktator in krvolok Diaz in tlačil in pestil mehiško delovno ljudstvo. In ves ta čas se ni rimska politikujoča cerkev ganila, da reši mehiško ljudstvo tega tlačitelja. Da, rimska politikujoča cerkev je storila nekaj! Pa kaj? Podpirala je Diaza in vsakega protirevolucionarja, ki je hotel ukleniti mehiško ljudstvo zopet v Diazove razmere. Diazov režim je bil za rimsko politikujočo cerkev idealen, kajti ta režim je tiščal mehiške delavske mase k tlom in skrbel, da so bile cerkve polne in darovi za rimsko politikujočo cerkev obilni.

Zdaj prihajajo novi časi. V mehiškem ljudstvu se je izvršil duševni prepoved in rimska politikujoča cerkev je spoznala, da ji posvetna oblast noče več služiti za zaveznico in podpornico. In da uklone mehiško posvetno oblast, se je rimska politikujoča cerkev poslužila srednjeveškega sredstva, da ukroti mehiško posvetno oblast, da se skesano vrne v naročje rimske politikujoče cerkve in prosil odpuščanja, kot je to storil Friderik Rdečebraček, ko je šel v Kanoso in je tam v snegu stal pred gradom, v katerem se je zabaval papež Aleksander.

Sedanji papež tudi lahko prekolne Callesa in njegovo upravo, toda čakal bo zaman, da pride Calles z njegovo vlado v Kanoso in poljubi papežu čevelj.

Municijaska eksplozija na Ogrskem.

Senzacija tvori že več dni velika eksplozija v Manfred Weissovih tovarnah na donavskem otoku Csepel. Te tovarne so med vojno producirale ogromne množine municije in razstrelil, mirovne pogodbe so pa to produkcijo prepovedale in izdelovati bi se morale — konzerve. Kake »konzerve« je dal izdelovati ogrski režim, se je pa videlo sedaj pri eksploziji! Hiše, 14 km oddaljene od fabrike, so bile porušene, mnogoštevilne človeške žrtve pa skrbno prikriva vlada. Preiskovalne komisije dajejo nejasne odgovore. Najbrž so fabricirali kako posebno morilno sredstvo, a nerodno, — kakor tudi franke — da se je vnelo. Govori se tudi o atentatu, da bo režim imel

nove pretveze za preganjanje svojih nasprotnikov.

Zopet letalska nesreča v Novem Sadu.

Te dni se je ubil poročnik Popović radi nekega defekta v letalu. — Za letalske nesreče v Novem Sadu bi se lahko izdala že prav obsežna »Verlustlista«. So države, ki med vso vojno niso izgubile toliko pilotov, kot jih je padlo okrog Novega Sada sedaj v mirni dobi. Tem siromakom ni niti naklonjena militaristična bajka »polja časti in slave«. — Ob tolikih nesrečah je treba vprašati: Kakšne avio-plane imamo? Ali razne nabavne komisije mislijo samo na svoje provizije in dnevnice? Ali so sploh sposobne, presoditi tudi kakovost kupljenega materijala?

niške oskrbe dece. Obenem vodijo samaritanci propagando in izobrazbo med delavci. Sklenjeno je bilo, da to gibanje ostane v zvezi s športno internacionalo.

Strokovne organizacije v Nemčiji so štejele koncem l. 1925 4.182.511 članov (med njimi 751.585 članic). V letu 1925 so se strokovne organizacije kljub veliki industrijski krizi povečale za okroglo 158.000 članov.

ZIKA

je najboljša žitna kava!

Maribor.

ZELEZNIČARJI POZORI!

V sredo, dne 25. t. m. se vrši članski sestanek železničarjev v Studencih, v gostilni Trofenik, z dnevnim redom: Železničarski položaj in naša organizacija. Udeležba je obvezna za vse železničarje v Studencih. Začetek ob 7. uri. Odbor.

Na laž se razumejo. Vsem je še v živem spomenu žalostna vloga mariborskih klerikalcev ob priliki razkritih škandalov v mariborski Mestni hranilnici. Dobro so se zavedali svoje sokrivde, pa so prišli in se okoli lagali, da niso oni krivi nego čisto nekdo drugi. Lagali so, kot se to za katoliške može spodobi, samo da odvrnejo pozornost od sebe. Minulo nedeljo so pa imeli isti klerikalci v Mariboru svoje kmečke shode, kamor so kaplani pripeljali svoje vernike na dr. Koroščekov shod. Zvečer so se ga nekateri prav pošteno nalezli in rogovilili po mestu. Sedaj je pa klerikalne voditelje sram in prišli so zopet, ter se nalogali v »Slovenca«, da niso njihovi kmetje rogovilili, nego da so to bili socialisti, ker so takrat imeli v Studencih svojo slavnost. To je bila za njih najbolj enostavna rešitev. Zlazišmo se in recimo da so bili drugi krivi, pa bodo ljudje mislili, da je res, naši velekmety se bodo pa medtem prav pošteno streznili. Tako so si mislili blagoslovljeni gospodje tudi ob tej priliki in lagali kakor je to pri njih navada.

Poročilo o delovanju Delavske zbornice je podal v sredo pred mariborskimi zaupniki s. Tokan iz Ljubljane. Sestanek je bil sijajno obiskan in jasno pričča, da se mariborski delavski pokret čezdalje bolj jači in da so se zlasti železničarji v zadnjem času tesno oprijeli svojih razrednih organizacij. Ni tedaj čuda da besnijo vsled tega razni železniški inženjerji ter skušajo s šikaniranjem naše ljudi splašiti pred organizacijo. Prepozno je vse to!

Orjunaši pred sodiščem. Včeraj se je vršila razprava proti štirim mariborskim fašistom, ki so obtoženi, da so svoj čas naše godbenike od ze-

lezničarske godbe napadli, jim godala razbili in na vlak streljali. Oni vse trdovratno zanikajo in trdijo, da so naši udarniki streljali, (ki jih takrat niti zraven bilo ni in ki še niso nikoli orožja nosili). Čudno je res, da niso tudi rekli, da so si godbeniki sami razbili instrumente in se tolkli po glavah. Razprava je bila preložena, ker se morajo zaslišati glavne priče. Razpravo je vodil dr. Trinka.

Občinski blok in avtoškropilnik. Blokaška občinska uprava je spravila v javnost vest o avtoškropilniku, češ da je že na mariborski carinarnici, da pa carinarna zahteva ogromno carino, a da bo poleg tega treba plačati še velikansko ležarino. Ker pa na carinarni in tudi na postaji o avtoškropilniku ni duha ne sluha, smo vprašali pri vseh merodajnih faktorjih, kje je vendar ta »zacoprani« avto, o katerem vedo poročati razni blokaški listi že cel mesec, pa nismo ničesar zvedeli. Končno smo sumili, da ga ima ta ali oni finančar v — žepu. No, končno smo vendar zvedeli, da je avto še daleč na potu in da pride morda šele v kakih desetih dneh v Maribor. Carinarna pa poseduje zaenkrat samo fotografijo tega stvora. Sedaj si lahko predstavljamo, kdaj bo še le prišel dr. Lipoldov avtotramvaj! Torej gospodje, nikar ne pripovedujte javnosti stvari, ki niso resnične!

Telovadna akademija DTE »Svoboda« v Mariboru se vrši dne 19. septembra na vrtu »Ljudskega doma«. Nastopili bodo telovadci, telovadkinje in naraščaj. Sodelovala bodo po možnosti tudi delavska pevska društva in pa naša železničarska godba. Vstopnine vsled visokih davkov ne bo. Darila bo pa društvo hvaležno sprejelo. Opozarjamo vsa naša kulturna društva na to prireditve. — V slučaju slabega vremena bo akademija v nedeljo, 3. septembra. Odbor.

Demokrati imajo tudi zaupnike, zato jih pa kličejo na važen sestanek, kjer hočejo videti koliko jih je šlo za Kukovcem v Radičovo stranko in koliko jih je ostalo pri njih. Po našem mnenju jih ni moglo dosti ostati, ker veliko jih še nikoli bilo ni. Kukovec je demokratom njihove redke vrste prav pošteno zrahljal.

Eksplodija v greznici. Včeraj sta pri tovarnarju Welleju, čistila dva delavca kanal, ki vodi v greznico, kamor se steka kri in odpadki. 21letni Ferk je stopil v jamo, dočim je 17letni Lešnik ostal zunaj. Ferk si je menda radi smradu hotel prižgati cigareto. Komaj je zagorela šibica, se je v greznici vnel amonijak in v trenutku je bil Ferk po vsej levi strani opečen. Njegovo stanje je jako nevarno, dočim je dobil Lešnik lažje poškodbe na obrazu. Oba se zdravita v bolnici.

Širite naš list!

Iz Prekmurja.

Zopet poplava. Pa ne vodna poplava, pač pa samostojno demokratska stranka je prodrla vse nasipe in jeze ter zopet enkrat poplavila gornje in dolnje Prekmurje ter zajela vse »kar leže ino gre«, tako da ji je bodočnost v Prekmurju zasigurana. Zato smo na shodih, ki jih je preteklo nedeljo in pondeljek imel poslanec Pivko videli tudi mariborskega dr. Lipolda, prekmurskega poslanca »in spe«, ki čaka na — bodočnost. A g. dr. Lipold čaka zaman, ker so v Prekmurju še drugi gospodje od SDS, ki čakajo na »bodočnost« in si na tihem mislijo: ne boš Lipolde kaše pihal...! Nam se pa zdi, da ne bo mnogo kaše za pihati, ker se bo ta kaša do »bodočnosti« v Prekmurju docela — ohladi in sicer za vse kontrahente iz SDS.

Kam to pelje, kam to gre. Samostojni demokrati, to so danes pravi štiglici. Nad Prekmurje so se spravili, pa ga prav temeljito obdelujejo. Vsako nedeljo ustanovijo v treh ali štirih vaseh nove organizacije. Pa imajo to tako dobro organizirano, da ti prebivalci dotične vasi to še le iz »Tabora« zvedo. Nekaj je vasi v Prekmurju, kjer so že letos kako trikrat svojo organizacijo ustanovili — vsaj »Tabor« je tako počal. Če pojde to tako naprej ti utegnejo dobiti toliko tisoč volilcev za seboj, kot jih je imel n. pr. pri predzadnjih volitvah dr. Kukovec v Prekmurju, ker tudi on je takrat skoncentriral vse prekmurske sile in pri volitvah nato tudi — propadel.

— in moje oči so še ujele
tri črne rudarje — beli cvet,
tri črne oblake — šop belih zvezd,
tri ostre igle za moje srce.

VALO BRATINA

čita v soboto, dne 21. avgusta 1926. ob 20. uri v

Trbovljah
(Delavski dom)

TONETA SELIŠKARJA

pesmi

TRBOVLJE

SPORED:

Zimsko jutro. — Sedmorojenčki. — Plačilni dan. — Žabja vas. Mrtvaški sprevid prizmatičnih krst. — Šarabanka. — Rudnik. Umirajoči starci. — Minca. — Vprašanje. — Pogreb. — Kristus na klečci. — Pomlad. — Človeštvo. — Obup. — Vsečlovečanska ljubezen.

ODMOR

Premišljevanje. — Vstajenje. — Zemlja. — Naša pot. — Kristus in Antikristi. — Pesem revolucionarjev.

Vstopnine ni.

Sporedi, ki služijo kot izkaznice za udeležbo na poljubnem prostoru, so na razpolago po 10 Din v predprodaji in zvečer v dvorani — pol ure pred pričetkom.

Človek — umetnik je iz svojega srca izlil v lepo pesnitev pretresljivo sliko našega proletarskega gorja — Trbovlje, človek — umetnik pa hoče pesnikovo delo podati v dramsko umetniški podobi. Kar je prvi čutil, ko je pisal, to bo drugi utelesil in tolmačil z živo besedo.

»Trbovlje« pa niso samo pesem, slika, poziv in stvar »treh črnih rudarjev«, marveč vseh, ki trpijo in čutijo s trpečimi, vseh, ki hočejo kot ljudje, človeško živeti!

SAVON PALMOLIVE
Fabrication Française

edino toaletno milo iz čistega palminega in oljčnega olja brez kapljice loja in sode. Poskusite in se bode te prepričali o izborni kvaliteti. Dobi se v vseh prodajalnah konzumnega društva za Slovenijo.

Zastopstvo in skladišče: REK ARHAR, Ljubljana, Poljanska cesta 27

Zdrav želodec — pol življenja

FLORIAN

hito pa se stvar
premenja
če želodec je bolan
ozdravi ga naš

A. JERAS
in drug
Ljubljana-Moste.

Pekatele

Za tretjino cene
imate po zimi sadje in
sočivje če ga kuhate v

Weck-u

Plačate lahko z gobami, storžji,
sadnim in gozdnim semenom.
Tovarniška zaloga:
„FRUCTUS“, LJUBLJANA
Krekov trg 10.

M. RAUCH

trgovina stekla
Celje, Prešernova ul.
priporoča steklo za okna,
zrcala slike, okvirje za
slike, svetilke, porcelan,
kameno posodo itd. itd.
Na drobno! Na debelo!

Čopčice in ščetke

izdeluje najceneje in
najlepše

HINKO ŠIMENC
Turjaški trg št. 8

MODROCE

iz najboljšega doma-
čega inčeskega platna,
posteljne mreže,
otomane in tapetniške
izdelke nudi najceneje

Rudolf Radovan
tapetnik
LJUBLJANA, Krekov trg 7.



IVAN JAX in SIN

LJUBLJANA

Gospodstva cesta 2

najboljši šivalni in plotilni stroji.

Izborna konstrukcija in e-
legantna izvršitev iz tovarne v
Lincu. Ustanovljena leta 1867.

Vezenje se poučuje brezplačno. Posamezni deli koles in šivalnih strojev 10letna garancija. Pisalne stroje Adler in Urania. — Kolesa iz prvih tovarn: Dürkopp, Styria, Wafflerad, Kayser.

Pri vedno večji denarni krizi

je treba gledati na to, da si nabavite čevlje, čim najceneje mogoče. V Ljubljani dosežete to najbolje pri tvrdki

„DOKO“

V PREŠERNOVI ULICI ŠT. 9 NA DVORIŠČU.

Ti izdelki so najboljše kvalitete ter po priznani nizki ceni. Zajamčeno lastni izdelki iz lastne tovarne. Vsa popravila takoj in najceneje.

Naročajte in širite „Del. Politiko“!